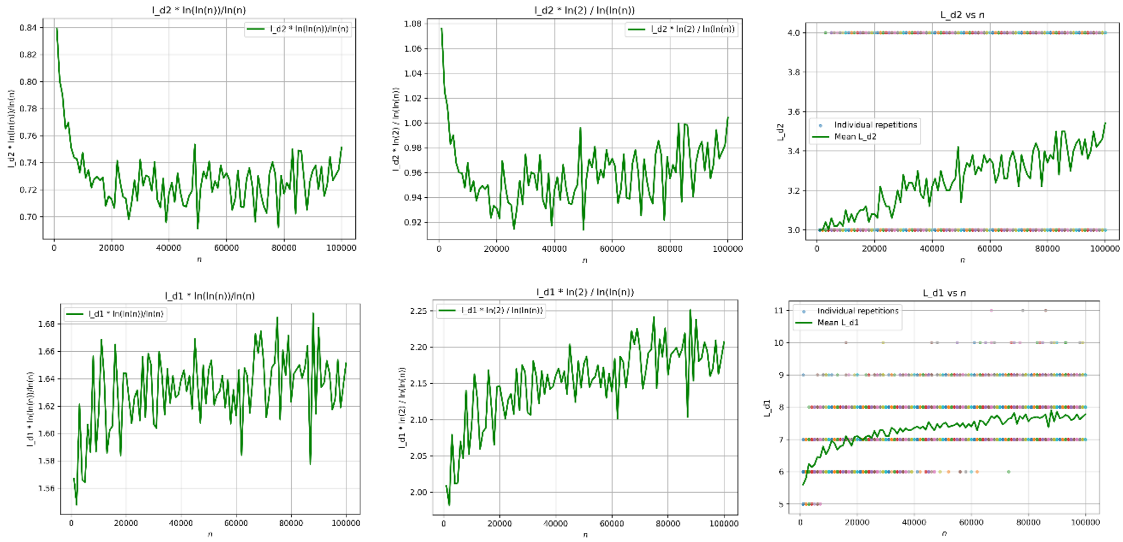

Maksymalne zapełnienienie pojedyńczej urny dla obu przypadów wzrasta wraz z zwiększeniem liczby kul i urn. Dla d=1 maksymalne zapełnienie pojedyńczej urny jest większe niż dla d=2, zatem rozkład kul jest ‘równiejszy’ dla drugiego przypadku. Z wykresu l_n^1/f_1 można wnioskować, że funkcja jest asymptotyczna do f_1. Natomiast wykresy dla L_n^2 (między innymi l_n^2/f_2) mogą sugerować asymptotyczność do $f_2(n) = \ln \ln n/\ln 2$.

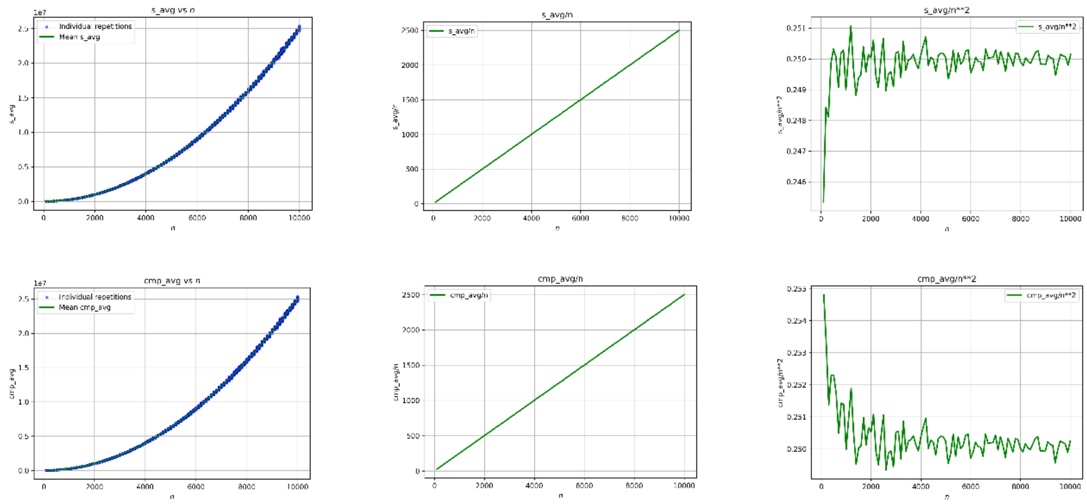

Wykresy liczby wykonanych porównan do liczby przestawień wyglądają bardzo podobnie. Obydwa(cmp(n) i s(n)) zdają się rosnąć kwadratowo oraz są wprostproporcjonalne do n, co odzwierciedlają ich wykresy liniowo. $cmp(n)/n^2$ i $s(n)/n^2$ dążął do tej samej wartości w przybliżeniu 0.25, oznacza to że są asymptotyczne do n^2.

Symulacja została wykonana dla $n \in \{1000, 2000, \dots, 100000\}$ dla $p=0.1$ i $p=0.5$ po $k=50$ powtórzeń.

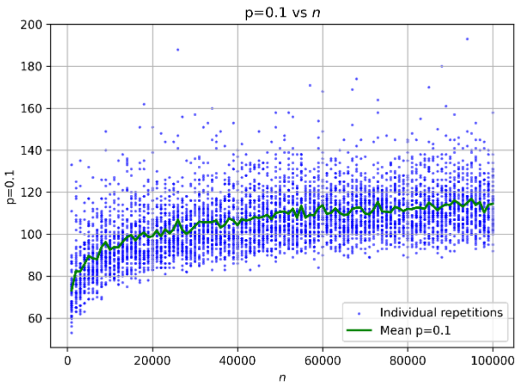

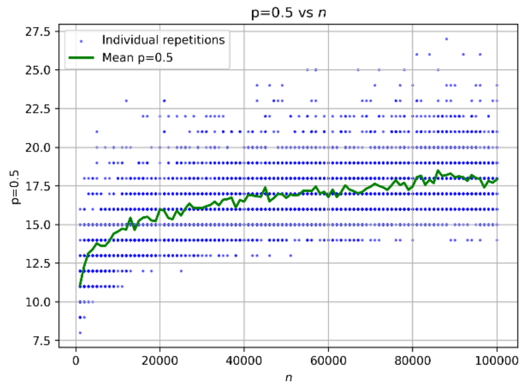

Dla mniejszego prawdopodobieństwa (p=0.1) potrzebna jest znacznie większa liczba transmisji, co najminej 4 razy większa, aby wszystkie węzły dostały przesłaną wiadomość. Równiesz poszczególne wyniki transmisji są bradziej skoncentrowane oraz skupione bliżej średnie niż dla większego prawdopodobieństwa.